

გეოგრაფიული ინჟინერინგი ზარმაცისა და მედიცინაში

გეოგრაფიული მედიცინა

თამაზ ბაციკაძე, ქეთევან ბაციკაძე
სტუ-ს პროფესორები

ანოტაცია

თამაზ ბაციკაძისა და ქეთევან ბაციკაძის სტატია „გეოგრაფიული მედიცინა“ იხილავს ადამიანის ჯანმრთელობისა და ავადობის მდგომარეობებს სულისეტი თვალთახედვით. ამ თვალსაზრისით გადმოცემულია დასავლური კლასიკური მედიცინისა და ტრადიციული აღმოსავლური მედიცინის ორგანული სინთეზის შესაძლებლობები. როგორც ირკვევა ადამიანის ჯანმრთელობაზე პასუხისმგებელია, როგორც მისი ფიზიკური სხეული, ასევე ეთერული სხეული, ასტრალური სხეული და „მე“ ანუ სული. ამასთან თუ ფიზიკური და ეთერული სხეულები ყოველ ორგანოში ქმნადობისა და განვითარების პროცესებს მართავენ, „მე“ და ასტრალური სხეულები ნგრევასა და დაშლაზე მუშაობენ. ამ ძალების წონასწორობა განსაზღვრავს ადამიანის ჯანმრთელობას. ავტორები იძლევიან გარკვეულ რჩევებს ამ წონასწორობის შესაქმნელად და შესაწარმებლად.

საკვანძო სიტყვები: ასტრალური სხეული, ეთერული სხეული, ნერვული სისტემა, ფიზიკური სხეული, ჯანმრთელობა და ავადობა, ნივთიერებათა ცვლა, რითმული ფუნქციები, სამკურნალო ვარჯიშები.

* * * *

ჩვეულებრივი ადამიანის სულს ახასიათებს სამი უნარი, რომელთა განვითარება მეტ-ნაკლები წარმატებით მიმდინარეობს სიცოცხლის მანძილზე. ეს უნარებია – აზროვნება, გრძნობა და ნებისყოფა.

დავინწყოთ აზროვნებით. მისი განვითარებისათვის საუკეთესო საშუალება არის „მედიტაცია“. მედიტაცია მდგომარეობს იმაში, რომ ჩვენ ყურადღება მოვაშოროთ ყველა გარე და შიდა განცდებს (გალიზიანებებს). არ უნდა ვიფიქროთ არაფერზე გარდა ერთი არჩეული აზრისა, რომელსაც ცხოვრების ცენტრში დავაყენებთ. როცა სულიერი ძალები ამ ერთი აზრის გარეშე იკრიბება ხდება ამ ძალების იმგვარადვე გავარჯიშება, როგორც კუნთებისა ფიზიკური დატვირთვის დროს. ამგვარი ვარჯიშების შედეგად (დღეში 15-20 წთ.) ერთ მშვენიერ დღეს ჩვენ შევიგრძნობთ შემდეგს: გარე მოვლენების მიმართ შეიცვლება ჩვენი დამოკიდებულება. ვიგრძნობთ ჩვენში ახალ სულიერ განონასწორებულ ძალას, რომელიც აზროვნების პროცესებს უფრო

ინტენსიურს ხდის. ამგვარი აზროვნების პროცესში ჩვენში საკუთარი ცხოვრების რეალობის აღქმა ხდება ფიზიკური სხეულის გარეშე, ცარიელ ცნობიერებაში, რაც ტკივილს იწვევს, მაგრამ ამ ტკივილის განცდის გარეშე შეუძლებელია ჭეშმარიტი ადამიანური ყოფიერების აღქმა. შემდეგ ეტაპზე ჩვენ ვიგებთ, რომ ადამიანი სულიერი არსებაა და ამასთან ერთად სწორი წარმოდგენაც გვექმნება ე.წ. „სიკვდილზე“, როგორც მოვლენაზე, რომლის დროსაც ადამიანი იშორებს ფიზიკურ სხეულს. ამავე დროს ვაცნობიერებთ სულიერ – მშვენიერ არსებობასაც „სიკვდილის“ მიღმა, როგორც უსასრულობიდან დაბადებამდე ასევე „სიკვდილიდან“ უსასრულობამდე.

რელიგია ლაპარაკობს უკვდავებაზე. მაგრამ უკვდავება ხატოვნად, რომ ვთქვათ მარადიულობის მხოლოდ ნახევარია, რადგან, რამდენადაც ადამიანი უკვდავია ასევე დაბადებამდეც არსებობდა, ანუ ის სულიერი სამყაროდან გადადის ფიზიკურ სამყაროში, ხოლო შემდეგ „სიკვდილის“ გავლით ბრუნდება თავის სამშობლოში – სულიერ სამყაროში. ვსწავლობთ რა ადამიანის სულიერ-მშვენიერ არსს, რომელიც გაივლის დაბადებასა და „სიკვდილს“ ჩვენ ვსწავლობთ მარადიულ ადამიანს.

სიცოცხლის მდინარე ორი ნაკადისგან შედგება. ქმნადობისა და ნგრევის ნაკადებისაგან. სიცოცხლე ვითარდება და ფართოვდება, მაგრამ მასშივე ინერგება ნგრევისა და დაშლის პროგრესირებადი პროცესი. ეს დაშლა უწყვეტად მიმდინარეობს. სინამდვილეში, ჩვენ ყოველ წამიერად ვკვდებით. რაღაც ირლევია ჩვენში და ამავე დროს ხდება ახლის აღმოცენება. ამ პროცესში მნიშვნელოვანია ის, რომ, იმ დროს როცა ჩვენში რაღაც მატერიალური იშლება, თავისუფლდება ადგილი სულიერ-მშვენიერი არსებობისათვის.

ყველა ორგანოში, სადაც მიმდინარეობს შექმნის პროცესი, ადგილი აქვს დაშლის პროცესებსაც. გული, ღვიძლი, თირკმელი – მუდმივ შექმნისა და ნგრევის პროცესების ერთობლიობას განიცდიან.

ნებისმიერ ჯანმრთელ ადამიანის ორგანიზმში არსებობს წონასწორობა ამ პროცესებს შორის. თუ ქმნადობის პროცესი უფრო აქტიური გახდა, მაშინ განვითარება სწრაფად მიმდინარეობს და გარკვეულ ავადმყოფობებს წარმოშობს, პირიქით შემთხვევაში ორგანო ჭკნება, შრება და სანინალ-მდეგო სახის პათოლოგიები წარმოიშობება.

წონასწორობის აღდგენაში მცენარეული სა-

მყარო გვეხმარება. ვიდრე ამ საკითხზე გადავიდოდეთ კიდევ ერთხელ განვმარტოთ, რომ ადამიანი პირველ რიგში შედგება ფიზიკური სხეულისაგან, რომელსაც ჩვენი გრძნობის ორგანოებით აღვიქვამთ და გონებით შევიმეცნებთ.

შემდეგ მოდის პირველი რიგის ზეგრძნობადი სხეული, რომელსაც ეთერული, ანუ სასიცოცხლო სხეული ეწოდება. ეს ორი სხეული ადამიანის ქმნადობას ემსახურება. ფიზიკური სხეული მუდმივად ახლდება, გარემოდან ლეზულობს საჭირო ნივთიერებებს, გადაამუშავებს მას და უსარგებლოს გამოყოფს. ეთერული სხეული შედგება ზრდისა და ქმნადობის ძალებისაგან.

ამის გარდა, ადამიანი როგორც გრძნობადი არსება ატარებს ასტრალურ სხეულსაც. იგი შეიცავს არა მხოლოდ ქმნადობის ძალებს, არამედ ნგრევის ძალებსაც. ე.ი. ეთერული ძალების გავლენით ადამიანის ფიზიკური სხეული იზრდება და ვითარდება, ასტრალური სხეულის საშუალებით ნადგურდება. ფიზიკურ-ეთერული სხეულის უწყვეტი განადგურების პროცესის საშუალებით არსებობს ადამიანში სულიერ-მშვიინვიერი მოღვაწეობა. ასე მაგალითად, ქმნადობის პროცესი ნერვულ სისტემაში საჭიროა ნერვების არსებობისათვის, ხოლო თვითონ ნერვული პროცესი მდგომარეობს სისტემის მუდმივ მდორედ მიმდინარე დაშლაში.

ზემოთქმული უფრო მეტად ეხება „მე“-ს ორგანიზმს. „მე“ არის ის სხეული, რომლის არსებობის გამოც ადამიანი ყველა არსებაზე მაღლა დგას. იგი არსებითად ყველა დაშლის პროცესში ლეზულობს მონაწილეობას.

მაშასადამე ადამიანის ორგანიზმზე დაკვირვებისას, ყოველ ცალკეულ ორგანოში ერთის მხრივ ქმნადობისა და განვითარების პროცესებს ვხედავთ, მეორე მხრივ კი ნგრევისა და დაშლის.

წონასწორობის მდგომარეობაში ადამიანი ჯანმრთელია. ხოლო თუ ერთმა პროცესმა გადაწონა (როგორც ქმნადობის ასევე ნგრევის მხარეს) მაშინ სახეზეა ავადმყოფობა.

ადამიანის ორგანიზმი „ყვავის“ ფიზიკური და ეთერული სხეულების აქტივობის შედეგად. „მე“ და ასტრალური სხეულები კი მის ნგრევაზე მუშაობენ. მხოლოდ პირველი ორი, რომ აქტიურობდეს ადამიანში ცნობიერების ძალები არ განვითარდებოდნენ. ადამიანი არა ცნობიერი იქნებოდა ასტრალური და „მე“ სხეულების ძალებს რომ არ ფლობდეს. ესენი ქმნიან ადამიანში „შემოდგომის“ განწყობას მაშინ, როცა ეთერული და ფიზიკური სხეულები „გაზაფხულის“ განწყობაზე მუშაობენ. ამ განწყობათა ცვლა ქმნის ადამიანის ორგანიზმის რითმს. როცა ჩვენ ვიძინებთ, ჩვენი სხეულისათვის გაზაფხული დგება, რადგან „მე“ და ასტრალური სხეული ტოვებენ ფიზიკურ სხეულს; როცა ვიღვიძებთ დგება „შემოდგომა“. ადამიანის ნერვული სისტემა მთლიანად

მოიცავს ფიზიკურ სხეულს, მის ყოველ უჯრედს, თვით ნერვული სისტემა კი გამსჭვალულია ეთერული სხეულით და „მე“-თი.

ნივთიერებათა ცვლის სისტემა ასევე გამსჭვალულია ამ ნერვებით. მაგრამ სხვა სახით, ანუ იმგვარად, რომ „მე“-ს ნებალობა განსაკუთრებით აქტიურად მოქმედებს. ყველაფერი, რაც ადამიანის აქტიურობაში, მოძრაობაში ვლინდება ნივთიერებათა ცვლის სისტემიდან მოდის.

ყველაფერი, რაც ადამიანს იდეებით, აზრებით და შინაგანი განცდებით ავსებს ნერვული სისტემიდან მოდის (გრძნობადი აღქმის ორგანოებიდან). ამგვარად გამოდის, რომ ნივთიერებათა ცვლის სისტემისათვის ფიზიკური და ეთერული სხეულებია მთავარი, ხოლო ნერვული სისტემისათვის ასტრალური სხეული და „მე“.

როცა ასტრალური სხეული და „მე“ ზედმეტი ინტენსივობით მოქმედებენ ნერვულ სისტემაში, მაშინ ეს სისტემა თავად არღვევს წონასწორობას ნივთიერებათა ცვლის სისტემასთან, რის შედეგადაც სიმსივნეები წარმოიშევა. ზუსტად ასევე როცა ფიზიკური და ეთერული სხეულები ზედმეტად აქტიურობენ ნივთიერებათა ცვლის სისტემაში შედეგები ანთებითი პროცესების სახით ვლინდება.

მაშასადამე სიმსივნეები და ანთებითი პროცესები პოლარული მდგომარეობებია. ნერვული სისტემის წრეგადასული პრივალირება ნივთიერებათა ცვლის სისტემაზე იწვევს კიბოს. ავთვისებიანი სიმსივნის შემთხვევაში ხდება შემდეგი: ნივთიერებათა ცვლის სისტემების საზღვრებში უადგილოდ წარმოიშევა ნერვული სისტემის რომელიმე ორგანოს ნაყოფი ემბრიონალურ სტადიაში.

ამგვარად, ადამიანური ორგანიზაცია შეიძლება კლასიფიცირებულ იქნას შემდეგნაირად: 1) ნერვული სისტემა, 2) რიტმული სისტემა, 3) ნივთიერებათა ცვლის სისტემა (აქვე შედის ფიზიკური სხეულის ორგანოები).

ნერვული სისტემა და ნივთიერებათა ცვლის სისტემა, ერთმანეთის ანტაგონისტები არიან, რითმული სისტემა კი აკავშირებს მათ ერთმანეთთან. ამ სქემის სამივე წევრი გარემოცულია ადამიანური არსების ოთხი წევრით: ფიზიკური და ეთერული სხეულები, ასტრალური სხეული და „მე“.

მცენარეული საკვების დანიშნულებაა ფიზიკური და ეთერული სხეულების განვითარება. მავნე შხამიანი მცენარეების გამოყენება კი ასტრალური სხეულისა და „მე“-სათვის არის მიზანშეწონილი, ამიტომ ფიზიკური და ეთერული სხეულები პირველი სახის მცენარეებით იკურნება, ხოლო ასტრალური სხეული და „მე“ მეორე სახის მცენარეებით.

ზრდისა და განვითარების პროცესს ადამიანში მუდმივად ეწინააღმდეგება ნგრევისა და დაშლის პროცესები, ასე რომ არ იყოს ადამიანი როგორც სულიერ-მშვიინვიერი არსება არ ჩამოყალიბდე-

ბოდა. ავადმყოფობის მოვლენა უნდა არსებობდეს ნორმალურ ორგანიზმშიც, რათა იგი განვითარდეს მოაზროვნე არსებამდე. ადამიანები რომ არ ავადმყოფობდნენ ისინი სულიერნი ვერ იქნებოდნენ. ის რასაც ადგილი აქვს აზროვნებაში, გრძნობაში და მღელვარებაში, ანომალური ფორმით ავადმყოფობაში გამოიხატება.

ჩვენი ღვიძლი და ჩვენი თირკმელები იმეორებენ იმავეს რასაც ჩვენ გავდივართ აზროვნების პროცესში. მაგრამ ეს პროცესები ნორმალურ ზღვარს თუ გადაცდება წარმოიშვება ავადმყოფობები.

რაც შეეხება ავადმყოფობების გამომწვევ მიზეზებს ისინი შემდეგია:

1. ფსიქოლოგიური მიზეზები, გამომდინარე ადამიანის ემოციური ბუნებიდან; რაღაცის ფლობის სურვილი, ეჭვიანობა, სიძულვილი, სტრესი, შიში და სხვა.

2. ეთერული სხეულის არაბალანსირებული ენერგია (ზედმეტად აგზნებული ან უმოქმედო ჩაკრები).

3. მანე ჩვევები; ალკოჰოლი, თამბაქო, ნარკოტიკები, რომლებიც ანგრევენ ფიზიკურ სხეულს.

ადამიანის სული სულიერი სამყაროს კანონებს ემორჩილება, სხეული კი როგორც წესი ქვეცნობიერის მდებარე სურვილების ბინაა და სურს ნერვული სისტემის მართვა. იწყება ბრძოლა სულსა და სხეულს შორის, რის შედეგადაც ფიზიკური სხეული ავადდება.

მკურნალობა მიზეზის აღმოფხვრით უნდა დაიწყოს, ძალზე ეფექტურია რწმენით მკურნალობა. მედიტაციისა და ლოცვის დახმარებით პაციენტს ქიმიური ნამღლების გარეშე შეუძლია საკუთარ ფსიქიკაში მკურნალი სასიცოცხლო ენერგიის შეყვანა, რომელიც ეთერულ სხეულს განმეიდს შლაკებისაგან, აღადგენს ჰარმონიას განმეიდლი სასიცოცხლო ძალის - პრანის ვიბრაციების გაძლიერებით. აქ მთავარი საკუთარი თავის რწმენაა იმის რწმენასთან ერთად, რომ არსებობს სასიცოცხლო ძალების ამოუწურავი რეზერვები, საიდანაც სარგებლობა შეიძლება.

სასიცოცხლო ენერგია - სანსკრიტულ ენაზე „პრანა“ არის სიცოცხლის სუნთქვა. მთელი სამყარო ღმერთიდან ქვიშის მარცვლამდე ერთი სუბსტანციის გამოვლინებაა. ჰერმეტიული ფილოსოფიები მას კვინტესენციას უწოდებენ (კვინტესენცია ნიშნავს მეხუთე ელემენტს) ფიზიკურ სხეულში მას სმენადობა შეესაბამება. იგი სამყაროს შემავსებელი პირველადი მატერიაა, რისგანაც ყოველივე არსებული წარმოიშვება. იგია კავშირი არსებულსა და არარსებულს შორის, გამოუვლენსა და გამოვლენილს შორის, მისი საშუალებით ხორციელდება კავშირი ფორმებსა და მათ შემქმნელ პრინციპს შორის. ჩვენ პრანის დანახვა მხოლოდ მისი მოქმედების შედეგებით შეგვიძლია. იგია შექმნილისაგან გამო-

სხივებული ყველაფრის გამსჭვალავი სასიცოცხლო ძალა. პრანა ადამიანის აზროვნებას ექვემდებარება და ვლინდება, როგორც შემქმნელი ასევე დამანგრეველი ენერგიების სახით. ადამიანის სხეული პრანას ასხივებს დიდი რადიალური ნერვების საშუალებით, რომლებიც სათავეს გულის ჩაკრიდან იღებენ, გადიან ხელებში და მთავრდებიან ცერა და საჩვენებელ თითებს შორის, უარყოფითი (-) მუხტის შესაბამისი პრანა გადის მარცხენა ხელზე დადებითი (+) კი მარჯვენა ხელზე. იოგები პრანის ამ ნაკადებს სამკურნალოდ იყენებენ. პრანა ემორჩილება მენტალურ, აზრობრივ პროცესებს რის გამოც ადამიანს შეუძლია შეავსოს სხეული პრანის ახალი ნაკადით.

ქიმიური ელემენტები, რომლებსაც ადამიანი საკვებთან ერთად ღებულობს განპირობებულია ნეგატიური პოლარობის (-) პრანით. ეს ელემენტებია მყარი, თხევადი და გაზობრივი ნივთიერებები, რომლებიც ბუნებრივ მატერიას წარმოადგენენ. დედამინა ნეგატიური პოლარობის უდიდესი რეზერვია. ნეგატიური ელემენტები და ქიმიური ნაერთები შეიწოვება სისხლში და მიდის გულში, გული აგზავნის მათ ფილტვებში, სადაც ისინი უერთდებიან დადებითი პოლარობის (+) სასიცოცხლო მზის ენერგიას (პრანას). შემდეგ ეს დადებით-უარყოფითი ძალები კვლავ შეიწოვება სისხლში. ისინი ეთერულ პლანს ეკუთვნიან, „ჟანგბადი“ ფიზიკური პლანს ეკუთვნის. ამგვარად პოზიტიურ - ნეგატიური ძალა შედის ორგანიზმში და სხეულის ყოველ უჯრედს მუხტავს სასიცოცხლო ენერგიით.

როცა ადამიანს სძინავს პოზიტიურ-ნეგატიური ძალები აღადგენენ დაზიანებულ უჯრედებს. ეს ეთერული სხეულის ქმედებაა, მისი მოვალეობაა აგრეთვე საკვების ენერგიის სასიცოცხლო ენერგიად გარდაქმნა, სისხლის უჯრედების განახლება ძვლის ტვინში, გულის პულსის რეგულირება, სუნთქვის პროცესის მართვა და სხვა.

ადამიანის სხეული შეიძლება განვიხილოთ, როგორც მანქანა, რომელიც ფუჭდება მაშინ, როცა პოზიტიურ-ნეგატიური ძალები დისბალანსირდება.

პოზიტიურ-ნეგატიული ნაკადების თანაბარი მდინარება ნერვული სისტემის დამამშვიდებელ ეფექტს იწვევს. პრანის ჰარმონიზებულ ნაკადებს ნერვული სისტემის სითხე მშვიდ მდგომარეობაში გადაჰყავთ. ყოველდღიური დაძაბულობა და პრობლემათა წყება, ნერვულ სისტემას სტრესულ მდგომარეობაში ამყოფებს, რასაც მოყვება ნერვული სისტემის სრული გამოფიტვა, ამგვარი სპონტანური იმპულსების შედეგად, ფიზიკური სხეულის უჯრედები გადაგვარდება, დროზე ადრე ბერდება და კვდება. პრანის პოზიტიურ-ნეგატიული ნაკადების თანაბარი მდინარება და ფიზიკური და ეთერული სხეულების არასაკმარისი კავშირის კომპენსაცია მიიღწევა ადამიანის მიერ სულიერი ენერგიით გაჯერებული ვარჯიშების საფუძველზე.